

ע"פ 48347/02/18 - מיכאל אורלובסקי, טטיאנה אורלובסקי נגד משטרת ישראל-רישוי עסקים מחוז צפון

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 48347-02-18 אורלובסקי(אסיר) ואח' נ' משטרת ישראל-רישוי עסקים מחוז צפון
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט נאסר ג'השאן
מערערים 1. מיכאל אורלובסקי (אסיר)
2. טטיאנה אורלובסקי
נגד
משיבה משטרת ישראל-רישוי עסקים מחוז צפון

החלטה

1. המשיבה מבקשת להעביר את הערעור המונח לפניי למותב תלתא. עפ"י הנטען, המערערים משיגים על החלטה שניתנה ע"י בית המשפט השלום לפי סמכותו השיפוטית בהתאם לסעיף 78 לפקודת המשטרה [נוסח חדש] התשל"א- 1971 (להלן: "**הפקודה**") ועל כן מדובר ב-"פסק דין" המסיים את ההליך. עוד נטען, כי החלטה זו אינה נופלת בגדר החריגים האמורים בסעיפים 37 (ב) ו (ג) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] התשמ"ד- 1984 (הקובעים מקרים שבהם ערעור על בית המשפט השלום יידון בפני דן יחיד) ועל כן יש לדון בו בהרכב שלושה שופטים.
2. המערערים מותירים את ההחלטה לשיקול דעתו של בית המשפט.
3. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, אני מקבל את בקשת המשיבה.
4. סעיף 78 לפקודתה המשטרה קובע כלהלן:

"היה נראה שיש התקהלות בלתי חוקית, התפרעות או הפרעת השלום, או שיש יסוד סביר לחשוש לה, רשאי הממונה או שופט או קצין משטרה בכיר להורות לבעל בית קפה או מקום אחר שיש לציבור גישה אליו ואיננו מקום שניתן עליו רישיון למכירת משקאות משכרים, או לבעל מועדון, או לבעל רישיון לפתיחתם או לניהולם של אלה - שיסגור את החצרים לזמן שנותן הצו יראה לנכון".

5. אין מחלוקת כי ההחלטה שניתנה ע"י בית המשפט השלום ניתנה לפי בקשה שהוגשה לו ע"י המשטרה (דהיינו החלטה שניתנה ע"י "שופט" בהתאם לסעיף 78 לפקודה). על הדרך לתקוף החלטה זו עמד בית המשפט הגבוה לצדק בבג"צ 1173/18 **מיכאל אורלובסקי ואח' נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 13.2.2018), (שהתייחס לבקשת המערערים לתקוף ההחלטה מושא הערעור שלפניי בבג"צ). בפסק דינה של כב' השופטת וילנר נקבעו הדברים שלהלן:

"כאמור, סעיף 78(א) לפקודת המשטרה קובע שני מסלולים לסגירת חצרים - מסלול מנהלי (הממונה או קצין המשטרה) ומסלול שיפוטי. שיקול הדעת באיזה מסלול לבחור נתון למשטרה. בענייננו, בחרה המשטרה לפנות לבית משפט השלום על-מנת שיוציא צו סגירה לנכסם של העותרים, ובית המשפט נענה לבקשה זו. המסלול להשיג על החלטה שיפוטית שניתנה על-ידי שופט שלום היא על-ידי הגשת ערעור או בקשת רשות ערעור, לפי העניין, לבית המשפט המחוזי(ראו: סעיף 52 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984). לפיכך, השגה על החלטה כאמור אינה בדרך של הגשת עתירה לבית משפט זה."

6. סבורני כי החלטת בית המשפט השלום באה בגדר "פסק דין" המסיים את ההליך. לפיכך, ומאחר וערעור על הכרעה בבקשה לפי סעיף 78 לפקודה, אינו נכלל ברשימת העניינים שבהם מוסמך בית המשפט המחוזי להכריע דן יחיד (המפורטים בסעיף 37 לחוק בתי המשפט), נראה, כי הסמכות לדון בערעור נתונה למותב תלתא.

7. החלטתי זו תובא בפני כב' הנשיא על מנת שהערעור ייקבע בפני הרכב.

8. הדיון הקבוע ליום 12.3.2018 שעה 10:30- מבוטל בזאת.

ניתנה היום, ט"ו אדר תשע"ח, 02 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.